

Наукова економічна організація «Перспектива»

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ
НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ: СТАН,
ПРОБЛЕМИ ТА РОЗВИТОК**

16 лютого 2019 року

м. Дніпро

УДК 339.9«312»(063)
М58

Міжнародні економічні відносини на сучасному етапі: стан, проблеми та розвиток: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 16 лютого 2019 р.). – Дніпро: НО «Перспектива», 2019. – 116 с.

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Модернізація економіки у контексті інноваційного розвитку: напрями та пріоритети». Розглядаються загальні питання економічної теорії, фінансів та страхування, банківської справи, міжнародної економіки, менеджменту інноваційної та інвестиційної діяльності.

Призначений для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

УДК 339.9«312»(063)
М58

**Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників.
У збірнику максимально точно відображається орфографія і пунктуація,
запропонована учасниками.**

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ ТА МІЖДИСЦИПЛІНАРНА
ВЗАЄМОДІЯ МІЖ ВЧЕНИМИ

ЧОРНИЙ О. В. 6

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

ЕКОНОМІЧНЕ ДИВО РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ: ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ

БОНДАРЕНКО К. В. 9

СУТНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ПОСЕРЕДНИКІВ У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ

БОНДАРЕНКО Н. М., ЄФРЕМОВА М. В. 12

GOVERNMENT ECONOMIC SUPPORT FOR RENEWABLE
ENERGY PROJECTS IN UKRAINE

DANYLENKO O. 15

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИБІР – ЗАПОРУКА УСПІХУ СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНОЇ
РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

ЄРЕМЕНКО О. М. 18

ВНУТРІШНІЙ РИНОК КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ
В КОНТЕКСТІ СТРУКТУРНИХ ЗМІН ТА ІНСТИТУЦІЙНИХ РЕФОРМ

КЛЕПАНЧУК О. Ю. 20

МИТНИЙ ПРОСТІР: НАЦІОНАЛЬНІ ТА МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ

ПОЛЯКОВА Ю. В. 24

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ
ОРГАНІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

ТОМАШЕВСЬКА О. А. 26

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

ТОМАШЕВСЬКА А. М., ФЕДЮК Н. В. 29

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

ДЮК А. А. 32

СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ ЯК ІНСТРУМЕНТ
ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

ЗВОНАР Й. П. 34

СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ ШЛЯХОМ ПІЛЬГОВОГО ОПОДАТКУВАННЯ

РАЗЖИВІН В. М. 38

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ КНП «ЦЕНТР ПЕРВИННОЇ МЕДИКО-САНИТАРНОЇ
ДОПОМОГИ № 1» М. СУМИ

СОКОЛОВ М. О., КОТКОВ В. В. 41

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНО-ІНФРАСТРУКТУРНИЙ БАЗИС АНТИКРИЗОВОГО
РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

ФРОЛОВА Н. Л. 43

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

ДЮК А. А.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки*

*Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна*

Метою дослідження є імплементація досвіду Білорусії стосовно реалізації доктринальних основ національної продовольчої безпеки й розробка рекомендацій щодо створення організаційно-економічних умов для ефективного розвитку аграрного сектору на основі єдності економічних, соціальних та екологічних інтересів суспільства задля стабільного забезпечення населення України якісним, безпечним, доступним продовольством та сільськогосподарською сировиною а також для покращення експортного потенціалу в умовах глобалізаційних процесів [4].

Сучасний етап розвитку аграрного сектору України характеризується переходом до нової стадії, що зумовлюються процесами глобалізації. Перед національним агробізнесом стають питання пов'язані з вибором та реалізацією стратегічних цілей в нових геополітичних умовах. Розвиток національного аграрного сектору останнім часом характеризується суттєвими змінами. До позитивних тенденцій слід віднести позиціювання нашої держави як провідного виробника продовольства в Європі. Разом з тим, позитивні зрушення супроводжуються проблемами деградації агроландшафтів та зниженням природної продуктивності земель.

Дані питання слід розглядати через призму продовольчої безпеки, як ключової складової національної безпеки в умовах глобалізації них викликів. Стабільне аграрне виробництво має велике значення для екологічного раціонального забезпечення продовольчої безпеки і якості сільськогосподарської продукції, яке стоїть поряд з із нарощуванням обсягів аграрного виробництва. Виробництво якісної і безпечної сільськогосподарської продукції та сировини неможливе без урахування екологічного стану агросфери і застосування сучасних екологічно безпечних агротехнологій.

Розвиток міжнародного співробітництва та подальші наміри України щодо інтеграції в ЄС зумовлюють потребу і зобов'язують нашу країну адаптувати національний аграрний сектор до міжнародних та європейських стандартів [4].

В цьому контексті для України цінним є досвід Білорусії, з білоруським досвідом та його використання, запозичення апробованих форм та інструментів

стійкого розвитку аграрного сектору дозволить прискорити розв'язання аналогічних проблем в Україні.

Протягом останніх років аграрний сектор економіки України підтримує тенденцію до зростання. Галузь є одною з основних бюджетоутворюючих сфер економіки та займає друге місце у товарній структурі експорту (близько 40%). Також аграрний сектор – основне джерело надходження валюти в Україну та ключовий фактор у підтриманні торговельного балансу. У сільському господарстві присутні певні досягнення за останні декілька років, але, незважаючи на це, в Україні ще багато питань є невирішеними.

Так, держава має забезпечувати додержання виробниками сільськогосподарської продукції вимог щодо якості та безпечності цієї продукції. Недосконалість технологій у галузі рослинництва та тваринництва, порушення науково обґрунтованих підходів ведення аграрного виробництва загалом, забруднення і нераціональне використання земельних, водних та біоресурсів є чинниками зниження продуктивності аграрного виробництва, якості сировини і продукції.

Функціонування в умовах відкритої економіки змушує українських товаровиробників агропродовольчої продукції у процесі планування виробничо-збутової діяльності враховувати вимоги не лише вітчизняного ринку, але й пристосовуватися до правил міжнародних торговельних організацій і закордонних ринків, що викликано бажанням входу країни до європейського економічного простору [2].

Україна має потужний аграрний сектор, експортний потенціал якого ще не вичерпано порівняно з традиційними учасниками міжнародного аграрного ринку. Аграрний сектор економіки України має сформовані пріоритети в експорті та імпорті продукції. Перспективний, експортоорієнтований розвиток сільського господарства та харчової промисловості повинен відбуватися в напрямках збільшення виробництва продукції стабільно високої якості, підвищення його ефективності шляхом зниження собівартості продукції за рахунок зростання врожайності сільськогосподарських культур, підвищення продуктивності тварин, застосування сучасних технологій виробництва, що забезпечить високу конкурентоспроможність вітчизняної продукції за якістю і ціною на світовому ринку [2].

Використання досвіду, інструментів та механізмів їх дії щодо забезпечення стратегічних напрямків розвитку аграрного сектору, апробованих в Білорусії, дозволять визначити першочергові завдання і послідовність заходів щодо розвитку аграрного сектору в умовах глобалізаційних процесів. Це дозволить розробити проект регіональної програми забезпечення стратегічних напрямків розвитку аграрного сектору Вінницької області, який буде містити наступні напрями:

1. Розбудова інфраструктури продовольчого ринку Вінницької області;
2. Відновлення державних та регіональних програм підтримки кредитування сільськогосподарських виробників;
3. Стимулювання виробництва якісної, екологічно безпечної та органічної продукції відповідно шляхом впровадження екологічно безпечних технологій з метою підвищення якості життя населення;

4. Підвищення рівня суспільної екологічної свідомості населення;
5. Розробка рекомендацій щодо формування конкурентоспроможного експортоорієнтованого аграрного виробництва;
6. Розробка стратегії розвитку аграрного сектору в умовах глобалізаційних процесів.

Література:

1. Земельний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2002. – № 3-4. С. 27.
2. Беспалько Р.І. Особливості екологізації використання земель сільськогосподарського призначення [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua>.
3. Дюк А.А. Реформування земельних відносин: міжнародний досвід / А.А. Дюк // Продовольчі ресурси: збірник наукових праць. – 2017. – № 9. – С. 44–50.
4. Дюк А.А. Екологізація земельних ресурсів в умовах глобалізації: регіональний аспект / А.А. Дюк, Н.І. Бурлака // Ефективна економіка. – 2018. – № 10. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6604>.
5. Калетнік Г.М. Державна фінансова підтримка сільськогосподарських товаровиробників / Г.М. Калетнік, Н.В. Пришляк // Економіка АПК. – 2010. – № 8. – С. 52-55.
6. Маренич Т.Г. Інтенсифікація сільського господарства як основа сталого розвитку аграрної галузі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: irbis-nbuv.gov.ua.

СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

ЗВОНАР Й. П.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри менеджменту

та управління економічними процесами

Мукачівський державний університет

м. Мукачево, Закарпатська область, Україна

Одною з ключових ознак конкурентоспроможності національної економіки є високий рівень розвитку малого підприємництва. Суб'єкти малого бізнесу у процесі здійснення господарської діяльності перебувають у перманентному пошуку найбільш раціональних способів використання виробничих ресурсів; дбаючи про власне виживання в умовах жорсткої конкурентної боротьби, активно запроваджують різноманітні інновації; прагнучи максимізувати прибуток, намагаються якнайкраще задовольнити потреби та запити споживачів і т.д.

На нашу думку, національне господарство, в якому ключові позиції займає мале підприємництво, не таке вразливе до циклічних економічних криз, оскільки суб'єкти малого бізнесу значно швидше та ефективніше реагують на будь-які несприятливі зміни у зовнішньому макро- та мікросередовищі, знаходять нові напрямки та сфери використання економічних ресурсів у тому випадку, якщо можливості ведення бізнесу в існуючих ринкових сегментах вичерпані. Отже, надзвичайно важлива роль малого підприємництва як